หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนากฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
คำสำคัญ	การประกันวินาศภัย/ เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา/ แจ้งความเท็จแก่เจ้าหน้าที่ คปภ./ ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน/ การประกาศหรือโฆษณาการฝ่าฝืนกฎหมาย
ชื่อนักศึกษา	ศุภสิทธิ์ ศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สุระทิน ชัยทองคำ
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิวัฒนาการ ความหมาย หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยและการประกอบธุรกิจประกันภัย รวมทั้งวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศและของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการประกันวินาศภัย โดยมุ่งศึกษาปัญหาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การคุ้มครองสิทธิ และประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาความเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. ไม่ถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา 2) ปัญหาความรับผิดของบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากบริษัทประกันวินาศภัย ชี้แจงหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการ คปภ. หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับและพิจารณาข้อร้องเรียน หรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาท กฎหมายไม่ได้กำหนดความผิดและบทลงโทษไว้ 3) ปัญหาความรับผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท กรณีบริษัทประกันวินาศภัยประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจนถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย กฎหมายไม่ได้กำหนดความรับผิดไว้ และ 4) ปัญหาในการประกาศหรือโฆษณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กรณีบริษัทประกันวินาศภัยประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน คณะกรรมการ คปภ. ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 โดย 1) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

SPUCHONBURI

2) กำหนดความรับผิดและบทลงโทษฐานแจ้งความเท็จแก่เจ้าหน้าที่ คปภ. 3) กำหนดความรับผิดและบทลงโทษของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท กรณีบริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจนเป็นเหตุให้บริษัทนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย 4) ให้คณะกรรมการ คปภ. กำหนดหลักเกณฑ์ในการประกาศหรือโฆษณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กรณีบริษัทประกันวินาศภัยประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

SPU CHONBURI

Thesis Title	The Development of the Law on The Non-life insurance ACT B.E. 2535 (1992)
Keywords	Non-life insurance/ Public official under the Penal Code/ Providing false information to an OIC official/ Undue delay in claim payment/ Public disclosure of regulatory violations
Student	Supasit Siri
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Suratin Chaithongkham
Level of study	Master of Laws
Faculty	School of Law, Sripatum University at Chonburi
Year	2026

ABSTRACT

This research aims to examine the evolution, definitions, principles, concepts, and theories related to insurance and insurance business operations, as well as the legal measures governing non-life insurance in both Thailand and selected foreign jurisdictions. The study focuses on identifying and analyzing key legal issues arising under the Non-Life Insurance Act B.E. 2535 (1992). The findings provide a foundation for proposing amendments to the Act with a view to enhancing its suitability, effectiveness, and stability, thereby ensuring greater protection of public rights and interests.

The research reveals four major legal issues: 1) officers of the Office of Insurance Commission (OIC) are not classified as “officials” under the Penal Code, thereby limiting criminal enforcement; 2) individuals authorized by non-life insurance companies who provide false statements to the OIC Board or its officers responsible for handling complaints and dispute resolution are not subject to specific offences or penalties; 3) directors, managers, or authorized persons of non-life insurance companies bear no statutory liability when the company unjustifiably delays claim payments to the extent that its business license is revoked; and 4) the law lacks clear criteria for the public disclosure of violations of non-life insurance laws, particularly in cases involving delayed claim payments, resulting in insufficient regulatory guidance for the OIC.

SPU CHONBURI

Accordingly, this study recommends amendments to the Non-Life Insurance Act B.E. 2535 (1992) as follows: 1) expressly designating OIC officers as “officials” under the Penal Code; 2) establishing specific offences and penalties for providing false information to OIC officials; 3) imposing statutory liability on directors, managers, or authorized persons in cases where unjustified delays in claim payments lead to the revocation of a company’s business license; and 4) mandating the OIC Board to prescribe clear criteria for the public disclosure of violations of non-life insurance laws, particularly those involving delayed claim payments.

SPU CHONBURI